

По същия начинъ се разсъйват и семената на вишнята, чешата и др. растения.

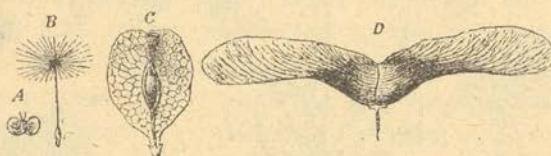
Така че много животни, като се хранятъ съ плодовете на някои растения, разпръсватъ семената имъ — отдалечават ги отъ майчиното растение и едни отъ други. Поникналите растения не си оспорватъ нито храна, нито влага, нито слънчеви лъжи. Тъ могатъ да растатъ и да се доразвиватъ.

Услугата на птиците и бозайниците, които съ изхвърлили семената, е още по-голъма, като се има предъ видъ и това, че изхвърлените съ животинския торъ семена намиратъ готова хранителна почва.

Докато семената не съ узрѣли, плодовете не само съ зелени и не се забелязватъ между листата, но иматъ и лошъ вкусъ. Когато вече семената узрѣятъ напълно, плодовете ставатъ ярки, вкусни и ароматични. Така тъ привличатъ разни животни, които ставатъ разпространители на семената имъ.

* * *

Случва се семена да попаднатъ въ каль. Заедно съ калътакива семена оставатъ прилепнали между пръстите на животните. Като изсъхне калът, семената опадатъ и така се засъватъ далечъ отъ майчиното растение.

Фиг. 1. – Крилати плодове.

Семената на брѣзата, клена и брѣста иматъ тънки ципести израстъци — крилца. Най-слабиятъ вътрешъ подхваща леките крилати семена и ги отнася надалечъ. (Фиг. 1).

У глухарчето и върбата семената съ снабдени съ бѣли космици. Тъзи космици правятъ семето по-леко, помагатъ му да се задържи повече време въ въздуха и да биде отнесено на по-далечно разстояние отъ растението, което го е създало. (Фиг. 2.)

Семената на бутрака, дивия морковъ и др. растения иматъ малки кунички. Когато минаватъ животни покрай такива растения, семената имъ се закачатъ за козината, и животните ставатъ тѣхни разпространители. (Фиг. 3).